

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Nová složka
(2)\Pecinovsky_Josef-O_intimnim_zivote_zadruhy_zpevne.pdb

PDB Name: Pecinovsky O intimním životě zá
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 29.9.2007
Modification Date: 29.9.2007
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Josef Pecinovský
O intimním životě zádruchy zpěvné

HLEDÁM VHODNOU SAMIČKU PRO UDRŽENÍ CHOVU pro svého dvouletého samečka zádruchy zpěvné, s Čistým rodokmenem. Výhodné podmínky, dohoda jistá. Archibald Smith, 96 North Street, 5526 Auckland, New Zealand.
Ornitologické rozhledy, 3. května

Vážený pan
Archibald Smith
96 North Street
5526 Auckland
V Praze dne 26. května
Vážený pane Smithi,

odpovídám na Vaš inzerát z Ornitologických rozhledů ze dne 23. t. m. Oznamujete, že vlastníte samečka zádruchy zpěvné schopného připuštění. Náklady na inzerování jste si ovšem mohl ušetřit, kdybyste tento skvělý odborný časopis četl pečlivěji. Pak by Vám zajisté neuniklo, že jsem o týden dříve inzeroval, že hledám vhodného partnera pro svou samičku téhož druhu. Nu, jsou to Vaše peníze. Zašlete, prosím, kopii rodokmenu, chci si být jist čistotou plemene. Dále mi, prosím, sdělte podmínky, za kterých miníte celou akci uskutečnit.

S pozdravem Chovu zdar

Václav Novák
Panenkova 9
180 00 Praha 8
Československo

Vážený pan
Václav Novák
Panenkova 9
180 00 Praha 8
Auckland June 6th
Dear Mr. Novák,

odepisuji Vám na Vaš dopis ze dne 26. května. V příloze Vám poskytuji kopii rodokmenu svého samečka zádruchy zpěvné a účet -na šest dolarů; za tyto peníze mi byli ochotni v pf íslušné instituci tuto kopii zhotovit. Já sám si podobné výlohy ušetřím a nebudu Vás žádat o kopii rodokmenu Vaší samičky, nepředpokládám, že byste něco podobného měl. Za připuštění nežádám nic než jedno mládě, a to samičku; hodlám na Novém Zélandě založit chov. Odpovězte obratem, zda s těmito podmínkami souhlasíte. * S úctou Archibald Smith.
V Praze dne 10. června

Vážený pane,

Váš dopis jsem sice obdržel v pořádku, ale musel jsem si proň dojít (osobně!) na poštu. To jsem ještě nevěděl, že v rozverné gigantománii pořizujete trojrozměrné kopie rodokmenů, ale budiž. Kdybych tušil, že jste tak pošetilý, nebyl Vás o takovou samozřejmost, zcela obvyklou u chovatelů vzácnějších druhů, žádal. Odesílám Vám jedenáct korun šedesát haléřů jako náhradu za Vámi účtovaných šest dolarů, přesně podle oficiálního kursu. Jednu samičku z vylihnutých mláďat Vám pochopitelně mohu poskytnout, pokud ovšem Váš sameček bude natolik potentní, aby se vůbec něco vylihlo. Sdělte obratem, kdy se dostavíte do Prahy.

S úctou

Václav Novák.

VÁCLAV NOVÁK PANENKOVA 9 PEAHA STOP NEVÍM PROČ BYCH MEL LÉTAT DO PRAHY STOP
PODROBNOSTI SNAD MŮŽEME DOHODNOUT PÍSEMNÉ NEBO TELEFONICKY STOP SMITH STOP.

V Praze dne 15. června

Vážený pane,

měl jsem za to, že všechny podrobnosti jsou dohodnuty. Pokud ovšem je Vám zatěžko cestovat, jsem ochoten přiletět za Vámi do Aucklandu, ovšem jistě chápete, že následná cesta zpět s březí samičkou bude nákladná, protože si budu muset najmout soukromý

raketoplán, aby plody neutrpěly újmu. Pak ovšem pochybuji, že bych Vám z následků chovu mohl poskytnout zdarma byt' jen jediné mládě. S úctou

Václav Novák

Auckland June 21st

Vážený pane Nováku,

začínám mít pochybnosti o Vaší odborné úrovni. Když jsem dostal na svůj inzerát Vaši odpověď, byl jsem značně potěšen tím, že mi odepisuje chovatel právě ze střední Evropy, to jest přímo protinožec, a že s připouštěním tudíž nenastanou žádné problémy, protože odpadne veškeré cestování. Ale teď vidím, že byste svou zádruhu nejraději rozmnožoval odporným tělesným stykem, což je způsob, který tento progresivní druh opustil už před pěti miliony let. Otevřete laskavě Velkou encyklopedii ptáků, díl dvaadvacátý, a na straně 1086 si přečtete několik zajímavých údajů. Přesto se však domnívám, že bude lépe, poučím-li Vás písemně. Pochybuji totiž, že doma tuto publikaci máte. Zádruha zpěvná se na domovské planetě rozmnožuje při hromadném tahu samečků k jižnímu a samicěk k severnímu pólu. Při masovém kontaktu dochází ke skupinovému rozdráždění samečků a samicěk ve shodnou chvíli a k následnému vyslání sexuálního vlnění od jižního pólu k severnímu ve směru pohlavních siločar. Poté již jen samicčky zahnízdí a po několika týdnech vyvedou mláďata. Protože k tomuto gigantickému tahu zatím z objektivních příčin na naší planetě nemůže dojít, budeme nuceni naše zádruhu dráždit individuálně. Prokázalo se totiž, že polární tah není nutný, to poté, když došlo k neočekávané graviditě v zoologických zahradách. Rozptýl siločar je prokazatelně větší než dva tisíce kilometrů, proto může k aktu dojít na místech, která běžně obýváme. S úctou

Archibald Smith

V Praze dne 28. června

Vážený pane,

omlouvám se za svůj omyl. Běžnou počtu za mne vyřizuje robot a došlo k záměně korespondence na Nový Zéland a na Jamajku. Navrhuji, aby k oplodnění došlo 7. července tohoto roku v 17.00 světového času. Samičku budu mít k aktu náležitě připravenou. Neopomeňte náležitě vzrušit svého sa-mečka.

Václav Novák

VÁCLAV NOVÁK PANENKO-VA 9 PRAHA STOP S NAVRŽENÝM TERMINEM SOUHLASÍM STOP SAMIČKU NADRAZDETE STOP A IZOLUJTE JI OD VLIVU OSTATNÍHO PTACTVA SYSTÉMU SIRIUS POKUD NĚJAKÉ CHOVÁTE STOP SMITH STOP

Pane!

Domnívám se, že náš experiment nedopadl úspěšně. Izoloval jsem svou zádruhu přesně podle pokynů uvedených v literatuře (Vaše pokyny jsem pochopitelně považoval za zbytečné). Deset dní před připuštěním jsem ji krmil výhradně alkalickou potravou a choval ji v naprostém tichu. V době aktu se teplota pohybovala kolem tří set Kelvinů, atmosférický tlak dosahoval devítiset devadesáti čtyř hekto-pascalů a relativní vlhkost nepřesáhla čtyřicet šest procent, takže přírodní podmínky zcela odpovídaly povětrnostním podmínkám na pólech v systému Siria v době hromadného páření.

v 17. 00 kritického dne jsem samičku pečlivě pozoroval a průběh jejího koitu mám dokonce zaznamenaný na pásku. Jednu kopii příkládám, abyste viděl, že žádné vlnění nebylo mou samičkou přijato. Nejenže nedošlo k defloraci, ale ani k žádnému následnému vzrušení, natož ke kýženému orgasmu. Pochopitelně do dnešního dne nesnesla jediné vejce, což je ovšem důkazem totální impotence Vašeho samečka, či snad dokonce Vaší neschopnosti.

Oznamuji Vám proto, že další experimenty s rozmnožováním zádruhu zpěvné prostřednictvím Vaší osoby přestávám považovat za reálné

a tímto okamžikem je přerušuji, protože ode dne, kdy k aktu mělo dojít, je samička silně rozrušená, nežere a viditelně chátrá. Všechna čtyři křídélka má smutně svěšená a sotva se drží na bidýlku. Pokud zahyne, budu Vás žalovat o náhradu škody. Ztratila také své pestré zbarvení a je zcela nezdravě zelená. V každém případě Vám pošlu k proplacení účet za zvěrolékaře.

Novák

Auckland July 3rd A/r. Novák,

není vše tak jednoduché, jak se Vy domníváte. Důkazem budiž záznam, který jste mi zaslal. Sám jste navrhl provést experiment v 17. 00 světového času. Souhlasil jsem s tímto termínem, přestože jsem musel budit svého samečka brzy ráno, což se neobešlo bez potíží, ale co bych pro úspěch celé akce neudělal. V přesně stanovenou dobu také můj sameček vyslal v souladu s přirozenou potencií Vámi požadované sexuální vlnění, které při předpokládaném rozptýlu na plochu deseti tisíc hektarů muselo dosahovat hodnoty nejméně dvannáct set spermií na čtverečný metr za sekundu. Po dobu ejakulace jsem samečka držel na klíně a předepsaným způsobem jsem ho dráždil. Ovšem Vy jste opomněl jednu závažnou skutečnost! V letním období uplatňujete ve své zemi letní čas, a proto jste měl samičku uvolněnou přesně o hodinu dříve. Proto za škody, na které mě upozorňujete, nemohu vzít v žádném případě odpovědnost. Tyto jsou nepochybně způsobeny Vaší nedostatečnou péčí a špatným zacházením s ptáky. Doufám, že o Vás slyším naposle-dy.

Smith

V Praze dne 29. července Pane!

Před chvílí jsem převzal Váš dopis plný invektiv a jsem jaksepatří rozhořčen. I kdybyste měl pravdu v tom, že jsem se zmýlil o jednu hodinu v časovém propočtu, na výsledek experimentu by to nemělo žádný vliv, protože jsem s Vaší neschopností předem počítal a měl jsem samičku nadrážděnou už dvě hodiny před sedmáctou hodinou a držel ji v aktivitě ještě dvě hodiny poté, celkem tedy po dobu čtyř hodin. V tomto značně objemném časovém intervalu by se jistě našla skulina, během které mohl ten Váš impotent alespoň jednu vlnu vyslat.

Ale co je nejhorší. Moje zádruha zpěvná uhynula. Není to ovšem nic divného, protože se nedočkala očekávaného

vyvrcholení aktu a po-.chopitelně to velmi těžce nesla. Nebudu Vám náhradu škody účtovat, protože byste ji stejně nebyl schopen zaplatit. Předpokládám však, že se k experimentu propůjčili i další zákazníci, takže se Váš sameček mohl jaksepatří vyřádit. Pokud Vám každý z chovatelů zašle jedno mládě, nebude pro Vás jistě problémem, když mi jedno z nich poukážete jako satisfakci. Jinak jsme spolu skončili.

Novák

P. S. Snad byste mi mohl poradit, jak mám tělíčko nebohé záduhy odstranit. Krátce před tím, než vydechla naposledy, se pevně zakořenila.

"Tak co tomu říkáš, Oskare?"

"Co bych tomu říkal," pokrčil jsem rameny a odložil objemný svazek korespondence včetně posledního ještě neodeslaného dopisu. Skutečně jsem vše přečetl jen s velkými obtížemi, protože Novákův rukopis vyniká přerde-vším sníženou čitelností.

"To se dalo čekat. Jako obvykle zaujímáš ke zjevné nespravedlnosti neutrální stanovisko," namíchl se Novák. "Jsi pořád myšlenkami v kosmu a dění na naší planetě tě vůbec nezajímá. Copak nechápeš, že ten netvor Smith díky impotenci svého samečka zahubil moji převzácnou zá-druhu? Víš ty vůbec, kolik takový převzácný pták stojí?"

Trochu mě podcenil.

"Tak tohle náhodou vím, Václave. Pokud se nemýlím, tak jsem ti onu samičku ze Sírí přivezl já a dobře si vzpomínám, že jsem ji dostal od prodáváče nádavkem, když jsem koupil mlčika svíjivého, který mě i s klecí přišel asi na dvacet pět korun."

Novák znejistěl.

"No, budiž, dejme tomu, že na Síríu to není vzácný pták, ale dopravou na Zemi se snad trochu podraží. Ostatně mi není známo, že by záduhu zpěvnou ještě někdo v Evropě choval, kromě mé maličkosti pochopitelně."

"V tom máš pravdu. Málokdo je takový šílenec, aby si něco tak ošklivého a vzhledem nápadně připomínajícího pavouka nasadil do domácnosti."

Urazil se.

"Zdá se, že se tvé ideály krásy nápadně odlišují od mých. Nebudu se s tebou přít, v tomto ohledu jsi naprostým laikem. Ovšem jako dávného přítele se tě táži, co mám vlastně podniknout?"

"Ty si myslíš, že jsem právník?"

Novák se, patrně v zoufalství nad úrovní mého projevu, začal chytat stropu.

"Jak ti už mám nazna-

Čít, ty kosmické trdlo, že mi máš z nejbližší cesty přivést novou záduhu, a to nejlépe hned celý párek? !"

"Nijak. Dobře jsem to pochopil, ale po invektivách, kterými jsi mne počastoval několik dní poté, co jsem ti přivezl třetíka žravého, jsem se zařekl, že ti z kosmu nepřivezu jedinou zrůdu, ani kdyby měla křídla ze zlata."

"Ale no tak, Oskare, pro jednu bys snad mohl udělat výjimku?"

"To si ještě rozmyslím. Raději se vrátím k té korespondenci. Co tam píšeš, že nějaký pták zapustil kořeny?"

"Uvádím pouze fakta, věrně podle skutečnosti. Copak to nevidíš?"

Přešel jsem zrakem po místnosti. Spící svyblík řvavý, praskající soptík výbušný, hýkající popěvec polasný, to byly nejvýraznější dominanty jeho domácnosti. Záclonu oškubával mlsný třetíka žravý. Na stolku vedle telefonu pěstoval Novák nějaký fikus. Robot Antonín předstíral práci.

"Žádnou záduhu nevidím, ať už živou, nebo mrtvou, natož takovou, která by zapouštěla kořeny," sdělil jsem příteli výsledek svého pozorování.

"A co je tohle," ukázal právě na onen fikus vedle telefonu.

Teprve teď jsem upozoroval, že ta zelenina neroste z květináče.

"Vypadá to jako fikus," podotkl jsem, "ale má to dost husté listoví... Ovšem, pokud se nemýlím, záduha je pestrobarevná... Tohle vůbec není pták!"

"A já naopak tvrdím, že tato rostlinka je mou záduhou zpěvnou, která po neúspěšném pokusu o páření po několika dnech zezelenala a dnes ráno žalostně zahynula... totiž nezahynula, ale..." začínal se zamotávat do vědeckých myšlenek, "... prokazatelně přešla z říše živočišné do říše rostlinné. Křídla se šípovitě protáhla a vypu-Čehy z nich nejprve děložní a potom i pravé listy, z prstů a vratiprstů se staly kořeny. Zbytek těla se pokryl masivní kůrou, dobře je zde patrné, že kořeny prorazily deskou stolu a vinou se kolem noh ke koberci. Začalo to v osm ráno, teď jsou čtyři. Nevím, co s tím, a vůbec postrádám informace o tom, jak se něco takového může přihodit. Ve velké encyklopedii ptáků se o této zajímavé vlastnosti neoplodně-ných záduh nic neuvádí. Pravděpodobně to budou nežádoucí mutace v důsledku nepříznivého působení zemské atmosféry, ale stejně si myslím, že v tom má prsty ten Novo-zéland'an." Vstal jsem, abych si ten zázrak prohlédl zblízka. Musel jsem pořádně procvičit svou fantazii, abych z té rostliny vyřezal samorost vzdáleně se podobající představiteli třídy Aves.

Deska stolu byla zpuchřelá a telefonní přístroj stál nakřivo. V přihrádce pod horní deskou skladoval Novák letošní ročník Ornitologických rozhledů, z něhož patrně vyčetl osudný inzerát. Teď už z časopisu nebylo možné vyčíst nic. Jednotlivá čísla byla prošpikována kořeny skrz naskrz a nedala se od sebe oddělit, leda by Novák buď roztrhal časopis, nebo rozřezal zakořeněného ptáka. Kořeny byly nepochybně původně čtyři, ale dole se větvy a počet výhonků narůstal geometrickou řadou.

"Zdá se, že směrem vzhůru tak čile neroste..."

"Zatím spíš tloustne," odvětil, "zejména kmen a spodní větve."

Názvosloví si bezostyšně půjčoval z rostlinné říše. "A čím se to teď žije?" "Je to zelené, předpokládám tedy, že řádně probíhá fotosyntéza. Pochopi-Ině to zalévám."

Projevoval strach o bytí svých miláčků i tehdy, když se vyskytovali i v rostlinné formě.

Zazvonil telefon. Novák zvedl sluchátko. Na telestěně se objevil úplně cizí člověk. Bylo mu kolem padesátky, měl pleš a břicho. V pozadí za ním čněl vysoko nad hladinu oceánu bílý útes, osvětlený stovkami reflektorů. Meziměstě. Zaoceánský hovor, tam je přece noc, že by to byl...

"Á, to jste vy, pane Smithi," promluvil náhle Novák zvýšeným hlasem. "Vy máte ještě tu odvalu ukazovat se mi na očích?"

"A proč bych ji neměl mít?" divil se Smith. "Doposud jsem neměl příležitost udělat vám něco zlého, to jen vy jste pořád silně nervózní a soustavně mě z něčeho podezříváte."

"Taky mám z čeho," odsekl Novák. "Právě jsem vám napsal dopis, který si určitě nedáte do vitríny."

"Zakládám si veškerou korespondenci," nechápal ten Anglosas obsah doslovně přeložené české narážky.

"Hergot, neskákejte mi do řeči. Tady vám v tomhle dopisu píšu, že moje zá-druha po zásahu vašeho... impotentu zašla na těžkou psychickou poruchu!"

"Chcete tím naznačit, že chciplá?" divil se Smith.

"Jakých to užíváte vulgárních výrazů, vy chovatelský analfabete," rozhořčil se Novák. "Ne, nechciplá tak docela. Zakořenila se. Ostatně se sám můžete přesvědčit, pokud vám to ovšem zrak dovolí," ukázal na záduhu zpěvnou, jejíž kořeny právě začaly pronikat pod koberec.

"Cožer ona vám zapustila kořeny?" vytřeštil oči Smith a utřel si kapesníkem zpocenou pleš. "Ona vám zapustila kořeny?"

Chvilí jsem měl pocit, že roní slzy nad krutým osudem převzácného ptáka, pak mi však došlo, že se velice nahlas směje. "Ona mu ta samička zapustila kořeny! . Ne, to není možné!" a dál už nebyl schopen slov, protože se zajíkal. Příslůvečný britský klid ho opustil, plácal se do kolen a kdyby mu to anatomická stavba těla dovolila, zcela jistě by se válel po zemi. Novák byl jeho ne-společenským chováním silně pobouřen.

"Jak se můžete takhle chovat v tak tragickou chvíli, vy spekulante s impotent-ními paptáky!" řval na něj, ale pochybuji, že ho Smith slyšel. Když se jaksepatří vyřádl, položil Novákovi otázku: "Copak vy nic nechápete?" "Co mám chápat?"

"On neví, co má chápat!" dal se znovu do smíchu. "On neví, co to doma chová! Který blbec vám tu záduhu přivezl?"

Vyskočil jsem z křesla s vážným úmyslem zapojit se do hovoru, ale z objektivních příčin k tomu nedošlo. Obrazovka vykazala nejméně dvacet - šikmých červenomodrých pruhů, pak se obraz roztrhl, poskočil několikrát nahoru a dolů. Smith se nejdříve ztloustl, až se podobal měchu, poté zhubl, až byl k nerozeznání od žízály, a pak telestěna pohlasla dokonale. Ještě hodnou chvíli se však ozýval Smithův hlasitý smích, ale i ten postupně slábl, až utichl docela. Místnost se naplnila hlubokým tichem, které jen nesměle narušoval smutným hýkáním popěvec poplašený.

Novák chtěl položit sluchátko do vidlice, ale upadlo na zem. Když svůj pokus opakoval, spatřil, že vidlice je vyplněna zeleným šlahounem. Další pak obtácel přírodní šňůru k telefonu. Záduha zpěvná právě přerušila meziměstský hovor o záduze zpěvné.

"Škoda," podotkl Novák. "Mohl jsem mu alespoň pořádně vynadat. Navíc je to pořádný nezdvořák, ale možná jsme se mohli dozvědět něco nového." V ruce třímал poškozenou šňůru. "Zdá se, že jsme dotelefonovali. Nevadí. Až se nám podaří vyřešit nesnáze se záduhou zpěvnou, dám telefon opravit. Antoníne, veď to v paměti."

"No jo," odvětil bez příznaku nadšení robot.

Připadalo mi, že se ta podivná rostlina začíná rozrůstat rychleji, než by bylo zdrávo..

"Co kdybys tu zrůdu vynesl ven," navrhl jsem Novákovi. "Zdá se mi, že začíná zarůstat do parketu."

Novák se na mě zadíval pohledem, který zcela výmluvně naznačoval, že je zbytečné, abych ho tímto způsobem poučoval, protože právě totéž má v úmyslu.

"Škody už tu bylo napácháno dost," řekl nakonec. Přistoupil k tomu monstře a chtěl je uchopit v místě, kde by člověk u pokojové rostliny běžného typu očekával květináč. Tento keramický výrobek však záduha postrádala a tak Novák cirkuloval kolem stolku a pokoušel se uchopit tu pakytku nejdřív levou, pak pravou rukou. Čísela z něj obava, že by ji mohl sebemenším nešikovným chvatem poškodit natolik, že by pak opravdu zašla.

"Ukaž, dej to sem," řekl jsem, neboť jsem se na tu neschopnost už nemohl dívat. Uchopil jsem stvol a zabral. Bylo to jako bych držel v ruce žok chmelu. Zeleně zašustěla, poddala se a nechala se zdvihnout do výšky necelého půl metru. Viděl jsem, že zvedám nejen tu parostlinu, ale i stůlek s veškerým nepořádkem, který v něm byl obsažen a nemohl spadnout proto, že byl ke stolku bezpečně připevněn jak kořeny, tak i bludnými šlahouny, které začínaly vyrážet po stovkách. Dále jsem pak zvedal koberec, k němuž byl stůlek bezpečně přisát, i telefonní kabel, jehož nedílnou součástí v té chvíli kořeny byly. Dvakrát jsem cukl, ale bylo to zbytečné, navíc jsem ucítil na hřbetě ruky palčivou bolest. Zaklel jsem a položil to hovořící zpátky. Obě paže mě pálily a naskakovala na nich růžová vyrážka.

"Kopřiva," konstatoval jsem neradostný fakt a šel jsem se ošetřit speciální kosmickou masťou ve spreji, kterou jsem Novákovi věnoval pro případ, že by se chtěl věnovat domácímu kutilství a kterou již ostatně v mnoha případech musel použít.

"Nemohla by záduha zůstat tady," koktal nejistě Novák. Asi viděl v mé osobě odborníka na zakořeněné ptáky. .

"Václave, nedráždí mě. Je to tvůj byt a je to tvoje záduha. Když se necháš sežrat tím svinstvím, bude mi to vadit jen do té míry, že ti budu muset věnovat půl hodiny svého vzácného času při účasti na pohřbu a dvacetikorunu na věnec." Než jsem se vrátil z koupelny, kořeny prolezly pod celým kobercem a vypučely pod prahem kuchyňských dveří. Jeden z nich se omotal kolem kovové nohy robota Antonína. Robot se podíval, co ho to lehtá, pak omotanou nohu pozvedl a trhl s ní. Pokus o setřesení nežádoucího šlahounu byl neúspěšný.

Novák to chvíli sledoval a pak řekl:

"Antoníne, vezmi tu tu rostlinu a přenes ji na balkon."

Konečně začal trochu přemýšlet. Naproti tomu se nezdálo, že by Antonín mohl mít velké pochopení pro pánovy příkazy.

"Především musím brát, pane, ohledy na svou vlastní bezpečnost," řekl robot v příkrém rozporu, s druhým zákonem a zatřásl nohou silněji v bláhovém domnění, že kořen spadne. Ten se však zauzlil a zjevně se mu na kovové noze zalíbilo. Robot se ohnul, vzal slabý konec kořene do ruky, zručně jej odmotal a chtěl ho odhodit. Zbytečně. V tu chvíli mu již kořen omotal ruku a místo, které pracně osvobodil, bylo bsazeno dalším.

"Za těchto podmínek," skřehotal robot, "odmítám plnit všechny další příkazy až do okamžiku, kdy bude veškerá vegetace odstraněna," a snažil se odmotávat kořeny. Jeho snaha však byla odsouzena k totálnímu nezdaru.

"Vypovídám poslušnost!" pronesl strašlivou větu. "Pud sebezáchovy mne nutí opustit tuto oblast," a vydal se na svízelný pochod ke dveřím. Novák ho sledoval s otevřenými ústy, ovšem jen do okamžiku, než mu něco podrazilo nohy. Koberec, na němž stál, se začal shrnovat ke dveřím pokoje, protože robot ho za sebou vlekl spolu s hustým pralesem kořenů, stolkem, telefonním přístrojem a desítkami vytržených parket. Asi dvacet klecí se zřítilo k zemi a jejich obyvatelé se dali dilem do zmateného poletování a dilem do hlasitých protestů. Antonín se však nedostal dál než ke dveřím do bytu. Pak už ho rostlina udržela v tak dostatečném odstupu, že nedosáhl na kliku. Další šlahouny ho obrůstaly takovým tempem, že by se za to ani břečtan nemusel stydět.

"Rázně protestuji proti chování rostlinstva vámi vypěstovaného, pane," křičel robot. "Hlásím vám omezování mé osobní svobody, což je počinání ve styku s roboty přísně zakázáno! Je zabraňováno řádnému výkonu mé funkce. Je narušována má psychická rovnováha!"

Rukama už nemohl hýbat.

"Pane, ta kytka mě žere," oznamo-

val Antonín. "Žádám vás, abyste ji ihned zlikvido - zlikvi - kvi..."

"To je nápad!" zvolal Novák, jako by byl nadšen tím, že se robotovi právě spálily pojistky. "Sekyrku!" Protáhl se mezi dvěma bujícími šlahouny, které dorůstaly až ke stropu, vběhl do laboratoře a za pár okamžiků se vrátil se sekyrkou.

"Kde mám začít?" ptal se mě a tvářil se jako zkušený dřevorubec.

"Snad abys nejdřív zachránil robota," zauvažoval jsem při pohledu na džungli, která se kolem začala rozrůstat. Novák se rozehnal sekyrkou a rozbil lustr. Podíval se na ni, jako kdyby za to mohla. Znovu se rozmáchl a ťal. Nástroj se zabořil do dveří a Novák ho asi minutu dobýval ven.

"Nemehlo," konstatoval jsem. "půjč mi to," odebral jsem mu sekyrku, kterou ohrožoval bezpečnost osob, zvířat i věcí. Zat'ál jsem ji do nejbližšího drzého stvolu. Čepel jí prošla jako nůž máslem.

"Takhle se na ni musí, na potvoru!" zvolal jsem. Odsekнутý konec se ještě chvíli svíjel a pak toho nechal.

"Vždyť ji to bolí, Oskare," zakňoural Novák.

Neuvěřitelný maniak! Raději by nechal sežrat robota za pět tisíc, než aby nechal pojit už od rána chciplou zádruhu za pakatel.

"Chápu zcela tvé rozhořčení, Václave, ale pokusil ses už zvážit něco o způsobu, jakým se budeme dostávat ven?"

Ted' už snad i on pochopil, že to rozrostlé monstrum nám zabraňuje opustit byt normálním způsobem. Dveře byly prolezlé skrz naskrz a Antonín v tom houští nebyl téměř vidět.

Další rána sekyrkou, další kroutící se zbytek kořene. Další a další. Začínal jsem si proklešovat cestičku k robotovi jak mačetou.

"Oskare, podívej," vzdychl najednou Novák.

Ohlédl jsem se. Místo, kterým jsem se před chvílí prosekal, bylo zarostlé ještě bujnějšími výhonky než předtím. Byla to Sysifova práce. Navíc se "ostří otupilo a nástroj byl k nepotřebě. Hledal jsem spásu. Ted' už nešlo o to zachránit Antonína. Ted' šlo o život.

"Na balkon," zavelel jsem.

Prodrali jsme se houštím,

v němž by za příznivých okolností bylo možné hledat houby. Průchod kopřivovým hájem by rozhodně napáchal méně zlých následků. Na balkóně už byl pěkný stín, zádruha ho obrostla kolem dokola.

"Jak teď ven?" fhukal Novák. "Spustíme se po šlahounech." "Ale co moji ptáci? Vždyť je to sežere!" "Pořád lepší, než kdyby to sežralo tebe."

"Ne. To nemohu připustit!" a vrhl se zpátky dovnitř. Z obývacího se už dlouho ozývaly zlostné protesty svyblíka řvavého, kterému zádruha zpěvná zvedla klec až ke stropu. Třeštík žravý, který si do jednoho šlahounu dvakrát zobl, další již odmítl jako nepoživatelné.

"Prokletý ornitolog," zavrčel jsem na adresu Nováka a chtěl jsem ho jít zachraňovat. Tu jsem si ale povšiml, že se na balkóně povaluje jakási tlustá kniha. Byl jsem zvědavý, co můj přítel v poslední den svého života čte.

Encyklopedie ptáků, díl dvaadva-cátý. Kapitola zádruha zjevná. Vrtěl jsem hlavou, protože se mi to nelíbilo. Cože to čte? Obrátil jsem stránku. Zádruha zpěvná, tady to přece je! Začel jsem se a text mě zaujal.

A pak jsem se dal do smíchu. Smál jsem se rozhodně víc než pan Archi-bald Smith. Ten Novák je ale idiot! Tady to přece všechno má černé na bílém! Už jsem se uklidnil, věděl jsem, že mu bezprostřední nebezpečí ohrožení života nehrozí, ale Novákovi vevnitř určité dobře nebude... Tak proto tedy ty zmatky v dopisování s Aucklandem! Pěkný chovatel, plete si druhy...

"Oskare, kvete!" jásal Novák.

"Dobře ti tak," odušil jsem. "Pojď raději ven, dokud ještě můžeš."

Doposud jasně zelené šlahouny začínaly odumírat, přesně podle odborného textu. Tak to by šlo, v klidu mohu očekávat Novákův příchod. Z bytu se ozvala rána, potom druhá. Zádruha uzrála a plody začaly praskat.

"Fuj! Co je to?" slyšel jsem Nováka. "Tady něco odporně páchne, Oskare, pomoc! Tady něco smrdí!"

Literatura uváděla, že zápach skunka smradlavého je proti zápachu uzrálé zádruchy zpěvné růžovou vůní.

"Já to nevydržím," řval Novák. "To je hrůza, Oskare, pomoz mi, já nemohu ven. Já už to nevydržím!"

Viděl jsem ho oknem. Byl obrostlý zádruhou dokonaleji než břečťanem a neměl si ani čím ucpat nos, protože byl nucen mít připaženo.

"Oskare, já smrdím," škemral. "Pomoz mi!"

"Vydrž, ještě puknou tři semena a pak snad budu moci jít vy-větrat," volal jsem na něj a vůbec jsem nenacházel odvahu jít za ním. Už jsem se ani trochu nedivil tomu, že se Archibald Smith smál.

Poslední tři rány a pak šlahouny povolily. Novák se vyřítíl na balkon a lapal po čerstvém pražském vzduchu. Šlahouny se stahovaly zpět, pouštěly všechno, co předtím uchopily a stáčely se do jakýchsi chuchvalců, které měly tvar vypouklých disků. Byla to hnízda pro březí samičky zádruchy zpěvné, která byla schopna pojmout patnáct až dvacet vajec. Bohužel, dnes se hnízda svinula pouze platonicky, přestože byla dokonale impregnovaná speciálním plynem, který unikal ze semen. Žádné samičky tu nebyly, pouze jeden homosexuální sameček, kterého Novák považoval za samičku a nechal ho oplodnit. Homosexualita některých samečků a na planetách v systému Síría ukázala nejprve výhodná a během vývoje se z ní stala naprostá nutnost. Takovýto sameček vybaví holé polární pláně hnízdy, která kromě ochranné funkce navíc poskytnou hodnotnou stravu pro odchovávaná mláďata, pokud nejsou schopna sama letu. Vznik hnízd je ovšem doprovázen zakořeněním samečka a přechodem přes rostlinnou fázi, právě tak, jak to před chvílí názorně proběhlo v Novákově domácnosti.

"A to si říká chovatel," popíchl jsem svého přítele, "nerozzná samičku od samečka!"

"A kdo mi zádruhu přivezl a tvrdil, že veze samičku?"

"Pochopitelně jsem ti reprodukoval jen to, co mi řekl prodáváč. Jsem snad já nějaký odborník na zádruchy? Za odborníka se tu přece považuje někdo úplně jiný a přitom si studuje me-moáry o úplně jiném druhu! Vůbec se nedivím Smithovi, že se chystal puknout smíchy."

"Nech si své nechutné poznámky. Člověk málem přijde díky tvé neschopnosti o život a ještě má poslouchat útoky proti vlastní osobě," rozhořčoval se.

"Někdo zvoní," oznamoval osvobozený robot Antonín.

"Tak proč nejdeš otevřít?"

"Prosil bych více slušného zacházení, pane. Ostatně, to co jsem oznámil, nadále platí. Byla ohrožena má bezpečnost a je nutné mé seřízení. Do té doby nebudu vykonávat žádné práce."

"A kdo to tady dá všechno do pořádku?" zhroutil se Novák. "Koukej makat, lenochu!"

"Trvám na přesném seřízení," opakoval robot a odpojil se.

"To je ovšem vzpoura!" hulákal Novák.

"Někdo zvoní," opakoval jsem po robotovi.

"Ještě ty mě provokuj," odsekl a šel otevřít. Klopýtal přes shrnutý koberec, shazoval poslední klece, které ještě neležely na zemi, rozpřápal nyní již zbytečná hnízda zádruchy zpěvné.

"Pane Nováku!" ozval se od dveří bas paní Loukotové, jehož zabarvení nikoho nenechávalo na pochybách o jejím smýšlení. "Nezdá se vám, že vaše chování překročilo únosnou mez?"

Novák vyděšeně couval před rozlíce-nou sousedkou.

"Dokud jste choval ptáky, tak to ještě jakž takž šlo, ti byli pouze hlasití, ale neobtěžovali. Ale teď jste si usmyslel pěstovat jakési smrduté kopřivy a ty se ráčily vymknout vaší kontrole, pokud jste ovšem něčeho takového schopen, a pronikly až do mé domácnosti a natropily tam pěknou paseku. Podám na vás pochopitelně žalobu, ale musím vás upozornit, že jestli se to bude ještě jednou opakovat, tak to bude skutečně naposledy, jinak..."

"Co jinak?" provokoval Novák, ale couval dál. "Tohle," řekla a rozmáchla se. Novák nestačil uhnout a válel se na koberci, kde při pádu poněkud zdemo-loval klec s pídívkou osmahlou a rozdrtil další dvě hnízda.

Náhle se do okna vsunul požární žebřík a na něm stál robot s odznakem požární služby na hrudi. V rukou třímál proudnici, kterou z neznámých důvodů mířil dovnitř, aniž by zde bylo stopy po ohni.

"Tak kdo vlastně z tohoto domu volal, že je zajat cizokrajným rostlinstvem a nemůže ven? Rád bych, kdyby mi někdo ukázal to cizokrajné rostlinstvo."

"To muselo být nahoře," ukázal jsem, prstem o patro výš, do míst, které obývala paní Loukotová, protože zásah veřejných Činitelů jsme nemohli v tuto chvíli vůbec potřebovat.

"Já nikam netelefonovala, vy sprostáku!" ječela Loukotová. "Vždyť mi ta pitomá kytky sežrala telefon!"

Požární robot na její argumenty reagoval tím, že nechal vysunout žebřík vzhůru.

"Máte tu pěkný nepořádek," dodal při odchodu. "Váš robot bude asi pěkně líný."

"Bodejž by se mu spálily okruhy, l' procedil odpojený Antonín.

"A kde vidíte, paní Loukotová, nějakou rostlinu?" otázal jsem se té obézní ženské, abych zpochybnil důvod její přítomnosti v Novákově domácnosti. Mrkala očima kolem sebe a nevím jestli chápala, že mám pravdu.

"Uklidněte se a jděte domů, než vám tam ten robot začne hasit."

Tu se odkudsi vynořil jakýsi pestro-

barevný pták a usedl po krátkém váhání paní Loukotové na hlavu. Ta zaječela a zatvářila se tak, jako by ji onen živočich měl v úmyslu v příštích sekundách uštknout.

"Létají vám tady pavouci, pane Nováku," prohlásila s odporem. "Nebudu tady už ani sekundu," a smetla ptáka z hlavy a zmizela přirozeným způsobem.

"Zádruha!" zvolal Novák. "Moje mi-loučká zádruha. Ona to přežila! Už tedy skončila rostlinná fáze!"

"To jo," řekl jsem jízlivě, "jen ještě sloupnout kůru," dodal jsem a odešel rovněž domů. Už jsem toho měl tak akorát dost.

Z ČERNÉ KRONIKY

ČTK, Praha, 30. července. K zajímavému zásahu požárních sborů došlo včera v Panenkově ulici v Kobylisích. Bezpečnostní sbory zjistily, že historický dům čp. 9 je obrostlý ze všech stran podivnou zelenou hmotou, připomínající liány, pod níž se objekt zcela ztrácel. Přivolané požární sbory, když přijely na místo, zjistily, že dům je zcela v pořádku a žádná vegetace tu neexistuje. Pouze v několika bytech byl zjištěn gigantický nepořádek, což však rozhodně nemohlo být důvodem k planému poplachu. Robot bezpečnosti, který poplach vyhlásil, byl podroben důkladnému robopsychiatrickému vyšetření. Dodatečně bylo zjištěno, že v domě bylo rozrušeno vodovodní potrubí, kanalizace, přerušen přívod elektřiny a telefonní linky. Podezření se obrátilo proti jistému V. N. , který je však soustavně popírá. Po původu záhadných jevů se nadále pátrá.

Svobodné Slovo 30. července

ZPRÁVA POPULAČNÍ KOMISE ČTK, Praha. Zajímavou informaci jsme dostali včera od předsedy populační komise. Podle statistických údajů, které byly tentokrát zpracovány obzvlášť pečlivě, se uvádí, že v červenci tohoto roku otěhotnělo více než šedesát procent žen ve věku od šestnácti do dvaapadesáti let ve Velké Praze a Středočeském kraji. Gravidními se staly i ty ženy, které prokazatelně neměly a ani nemohly mít kontakt s muži. Zástupci církevních kruhů dávají tuto událost do souvislosti s neposkvrněným početím panny Marie a vydávají ji za potvrzení správnosti Písma svatého. K otěhotnění došlo i u žen, které se dlouhá léta léčily z neplodnosti. V mnohých rodinách zavedla tato událost příčinu k velkým nepříjemnostem. V poslední době bylo podáno nezvykle mnoho žádostí o rozvod, žádostí o přerušení těhotenství, žádostí o přerušení studia. Byla jmenována zvláštní komise, která z vědeckého hlediska bude zjišťovat příčiny tohoto jevu.

Tuto informaci uveřejňujeme po pečlivém uvážení, abychom uklidnili vzrušenou atmosféru, která byla nezvyklým úkazem způsobena. O dalším postupu pátrání bude veřejnost informována.

Večerní Praha, 1. října

ilustrovala Liána Hamzová